

ΧΑΙΡΕ(ΑΣ)

Τί φής; Ἴδὼν ἐνταῦθα παῖδ' ἐλευθέραν 50
 τὰς πλησίον Νύμφας στεφ[ανο]ῦσαν, Σώστρατε,
 ἔρῶν ἀπῆλθες εὐθύς; :

ΣΩΣΤΡΑΤ(ΟΣ) Εὐθ[ύς. (ΧΑ.)] Ὡς ταχύ.

Ἡ τοῦτ' <ἐβ>εβούλευσ' ἐξιὼν ἐρᾶ[ν] τινος; :

(ΣΩ.) Σκώπτεις· ἐγὼ δέ, Χαιρέα, κακῶς ἔχω. :

(ΧΑ.) Ἄλλ' οὐκ ἀπιστῶ. : (ΣΩ.) Διόπερ ἤκω παραλαβὼν 56
 σέ πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ φίλον καὶ πρακτικὸν
 κρίνας μάλιστα. : (ΧΑ.) Πρὸς τὰ τοιαῦτα, Σώστρατε,
 οὕτως ἔχω. Παραλαμβάνει τις τῶν φίλων
 ἔρῶν ἑταίρας; Εὐθύς ἀρπάσας φέρω,
 μεθύω, κατακάω, λόγον ὄλως οὐκ ἀνέχομαι. 60
 Πρὶν ἐξετάσαι γὰρ ἥτις ἐστί, δεῖ τυχεῖν·
 τὸ μὲν βραδύνειν γὰρ τὸν ἔρωτ' αὔξει πολὺ,
 ἐν τῷ ταχέως δ' ἔνεστι παύσασθαι ταχύ.
 Γάμον λέγει τις καὶ κόρην ἐλευθέραν ;
 Ἔτερός τις εἶμ' ἐνταῦθα· πυνθάνομαι γένος, 65
 βίον, τρόπους· εἰς πάντα τὸν λοιπὸν χρόνον
 μνείαν γὰρ ἤδη τῷ φίλῳ καταλείπομαι,
 ὡς ἂν διοικήσω περὶ ταῦτα. : (ΣΩ.) Καὶ μάλ' εὖ —
 οὐ πάνυ δ' ἀρεσκόντως ἐμοί. : (ΧΑ.) Καὶ νῦν γε δεῖ